

# Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 327.

Tolvte Session.

## 78de Møde.

Tredagen den 11te Januar Kl. 1.

(Fortsat.)

**Tale** (fortsat): Men det er ikke blot denne Side af Sagen, der maa bringe alle Finantsbevillinger i Forbindelse med Finantsloven, det er ogsaa det, der følger af Finantsloven, nemlig at vi have et Regnskab. Og naar der er et Regnskab, skal det have et Grundlag at gaae ud fra, og det habes ikke, naar man ikke medtager alle andre Udgifter. Det er nødvendigt at have noget Bestemt at gaae ud fra, for at Statsrevisionen, der skal see, om Bestemmelserne ere iagttagne, kan udføre sit Hverv. Har den ærede Taler tænkt paa, hvortil det vil føre, hvis man ikke indlemmer alle Finantsbevillinger i den årlige Finantslov? Det vil føre til, at der bliver et Normalbudget. Den ærede Taler siger, at han vil have Alt ind i Finantsloven; men hvorledes kan han det uden paa den Maade, som her er foreslaaet? Den ærede Taler har sagt, at man ikke skal vende Sætningen om og sige, at fordi en Sag først er bleven behandlet i Folkethinget, er den derved bleven en Deel af Finantsloven. Sagen er jo imidlertid, at man ikke ønsker, at der skal lægges et saa stærkt Baand paa det ene Things Forretningsgang, at det ikke kan modtage adskillige Love, hvormed der er forbundet Udgifter, og netop derfor har man her vedtaget denne Bestemmelse, som gjør, at Statsrevisionen kan faae et tydeligt Begreb om, hvad

den har at gaae ud fra. I modsat Fald mangler den et Grundlag for Regnskabet.

**Gad:** Maa jeg bede om Ordet.

**Formanden:** Jeg skal give den ærede Rigsdagsmand Ordet, men hvis Flere efter ham ønske det, vil jeg foreslaae Afslutning af Forhandlingerne.

**Gad:** Jeg vilde blot tillade mig den Bemærkning imod den ærede Ordfører, at om han end ikke har udtalt Sætningen, hvormed vor Strid for Størstedelen dreier sig, saa skarpt, som jeg fremsørte den, har han dog tiltraadt den Sætning, at Ministeren ikke behøvede nogen Bevillingsparagraph, naar Loven først var forelagt Folkethinget; thi derved undergik Loven den samme Behandlingsmaade som Finantsloven, og heri kunde Ministeriet finde et Beviis paa, at Folkethinget ønskede disse Udgifter afholdte. Jeg siger, at hvis deri ligger et Beviis, saa ligger der et ligesaagodt Beviis deri, at Loven overhovedet er kommen til Folkethinget, og er behandlet og vedtaget af Folkethinget. Enten den kommer her først eller sidst, gjør intet til Sagen.

Da ikke Flere ønskede at yttre sig, gik man til Afstemning, hvorved

1) Forslag af Udvalget til § 1:

§ 1ste Stykke af Paragraphen indsættes efter „Justitsministeriets“ Ordet: „nuværende“, vedtoges eenstemmig med 66 Stemmer.